

(Det talte ord gælder)

Førstebehandling af budgetforslag 2027 og overslagsårene 2028-2030

Budgettale

Sikandar Siddique, 27. august 2026

I dag førstebehandler vi Københavns budget 2027.

Normalt er det en aften, hvor partierne holder deres budgettaler, siger noget pænt om byen, nævner nogle ønsker — og så begynder forhandlingerne bag lukkede døre.

Men i år er ikke et normalt år.

For københavnernes har valgt et magtskifte. Socialdemokratiet sidder ikke længere på overborgmesterposten. SF har fået ansvaret. Enhedslisten er blevet Københavns største parti.

Det er historisk. Og det må betyde noget.

For københavnernes har ikke bare stemt for, at nogle andre skulle sidde for bordenden. De har stemt for, at byen skulle gå i en anden retning.

De har stemt for en by med mere solidaritet. Mere lighed. Mere velfærd. Mere omsorg for dem, der har mindst. En by, hvor man ikke bare administrerer problemerne, men tør ændre de strukturer, der skaber dem.

Det er i hvert fald sådan, jeg forstår det mandat, der er givet.

Og derfor går Frie Grønne ind i årets budgetforhandlinger med håb. Ikke med lave forventninger. Tværtimod.

Vi forventer ikke, at alle partier bliver Frie Grønne. Vi forventer heller ikke, at alle vores ønsker bliver opfyldt.

Men vi forventer, at et flertal, der kalder sig venstrefløj, fører en politik, der kan mærkes som venstrefløjspolitik.

Det handler ikke om flotte ord. Det handler om prioriteringer.

Det handler om, hvorvidt børn igen skal betale prisen for et system, der mangler hænder og ressourcer.

Om hvorvidt vores ældre skal leve med minuttyranni, hvor omsorg bliver skåret op i små stykker og gjort til noget, man skal nå på et skema.

Om hvorvidt den SOSU, pædagog, chauffør, butiksansatte eller rengøringsassistent, der holder København kørende hver eneste dag, også får en reel mulighed for at bo og leve i København.

For hvad er det for en by, vi bygger, hvis almindelige mennesker godt må komme ind i byen for at gøre rent, passe vores børn og tage sig af vores ældre — men ikke længere har råd til at bo her?

Det handler om hjemløshed.

Den virkelige skandale er ikke, at mennesker sover i telte. Den virkelige skandale er, at mennesker i en af verdens rigeste byer er nødt til at sove i telte.

Hvis København kan finde ressourcer til at rydde et telt, så kan København også finde ressourcer til, at det menneske, der sad i teltet, får et værdigt sted at være.

Det handler om, at hjælp skal komme før kontrol. At et hjem skal komme før en rydning. At mennesker skal mødes som mennesker — ikke som et problem, der skal flyttes videre til næste bydel.

Og det handler om, hvilken grøn by vi vil være.

For Frie Grønne tror ikke på en grøn omstilling, der bliver et luksusprojekt for dem, der allerede har råd. Den grønne omstilling skal gøre byen bedre for dem, der bor til leje, for dem med de laveste lønninger, for børnene og for de kvarterer, der i forvejen har fået mindst.

En grøn by skal også være en retfærdig by.

Jeg ved godt, at budgetter er svære. Jeg ved godt, at der er rammer, økonomiaftaler og forhandlinger, hvor ikke alt kan lade sig gøre.

Men det kan aldrig være en undskyldning for, at det hele bare fortsætter, som det plejer.

For hvis man går til valg på forandring, får magten på forandring og bagefter leverer status quo, så er der noget, der er gået galt.

Et magtskifte, man ikke kan mærke i børnehaven, på plejehjemmet, i den almene bolig, på kontoen sidst på måneden eller hos den hjemløse på gaden — det er ikke et politisk magtskifte.

Så er det bare et skifte i magten.

Frie Grønne går ind i de kommende forhandlinger med en klar forventning: At København i år viser, at den nye politiske virkelighed også får konsekvenser for dem, der ikke sidder her i salen.

For de lavtlønnede. For børnene. For de ældre. For de hjemløse. For familierne, der mærker, at byen bliver dyrere og hårdere. For alle dem, der alt for længe har oplevet, at politik bliver lavet hen over hovedet på dem.

Vores mandat er ikke her for at pynte på et forlig eller sikre endnu en pressemeddelelse om brede aftaler.

Vores mandat er her for at gøre København mere lige, mere menneskelig og mere solidarisk.

Det er den forventning, vi tager med ind i budgetforhandlingerne.

Og det er den forventning, vi vil holde det nye flertal op på.